

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Sector Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 10/3552 BESLU en AWB 10/3553 BESLU

uitspraak van de voorzieningenrechter in de zaak tussen

A.M.C. Martin,
wonende te Amsterdam,
verzoekster,

en

het dagelijks bestuur van het stadsdeel Centrum van de gemeente Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde mr. A. Fidom.

Tevens hebben als partij aan het geding deelgenomen:

Stichting Ymere (hierna: Ymere), vergunninghouder,
vertegenwoordigd door B. Sluijs en
K. Mönking en O. Mönking, I. Steltenpool, I. Souren en A. Sprikkelman, omwonenden.

Procesverloop

Verzoekster heeft een verzoek ingediend tot het treffen van een voorlopige voorziening. Dit verzoek hangt samen met het door verzoekster ingediende beroep tegen het besluit van verweerder van 17 juni 2010 (hierna: het bestreden besluit).

De voorzieningenrechter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 8 september 2010. Verzoekster is in persoon verschenen, vergezeld door W. Kleinlooh, hovenier. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. Fidom. Aan de zijde van verweerder is verder verschenen R. van de Brink, boomtechnisch adviseur. Ymere heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door B. Sluijs, vergezeld door R. Butter, hovenier. Tevens zijn verschenen O. Mönking en I. Steltenpool.

Overwegingen

1. Inleidende bepalingen

1.1. Op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) gaat de voorzieningenrechter na of onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, het treffen van een voorlopige voorziening vereist. Bij de daarvoor vereiste belangenafweging gaat het om een afweging van enerzijds het belang van de verzoeker dat een onverwijlde voorziening wordt getroffen en anderzijds het door de onmiddellijke uitvoering van het besluit te dienen belang.

1.2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb is de voorzieningenrechter (hierna ook: rechter) bevoegd onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien het verzoek om een

voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, van de Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

1.3. De feiten en omstandigheden in de hoofdzaak vergen naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen nader onderzoek, zodat de voorzieningenrechter van deze bevoegdheid gebruik zal maken.

2. Feiten en omstandigheden

2.1. Op 20 november 2009 heeft Ymere een kapvergunning aangevraagd bij verweerder voor het kappen van een zilverspar in de tuin van het perceel Egelantiersstraat 218A te Amsterdam. De reden voor de aanvraag luidt dat de boom te groot is voor de tuin waarin hij staat en er dood hout uit de boom valt. Bij het primaire besluit heeft verweerder de kapvergunning verleend, onder het stellen van de voorwaarde dat er een boom wordt herplant.

2.2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van verzoekster, conform het advies van de bezwaarschriftencommissie van 8 juni 2010, ongegrond verklaard. Daarbij heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de zilverspar, die in een redelijke tot goede conditie verkeert, te groot is geworden voor de kleine tuin waarin hij staat, waardoor de boven- en ondergrondse groeiruimte beperkt is. Verweerder ziet geen mogelijkheden tot snoeien, aangezien het een naaldboom betreft. De boom is beeldbepalend, maar heeft geen bijzondere ecologische waarde. Evenmin heeft de boom een bijzondere natuur- of zeldzaamheidswaarde. Verweerder komt dan ook tot de slotsom dat, voor zover de belangen van artikel 5 van de Kapverordening (hierna: de verordening) in het geding zijn, deze niet opwegen tegen de belangen die gemoeid zijn met de kap van de boom.

2.3. Verzoekster heeft aangevoerd dat verweerder bij zijn besluit ten onrechte de belangen van de omwonenden die voorstander van de kap zijn, zwaarder heeft laten wegen dan de belangen van de omwonenden die tegenstander van de kap zijn. Verzoekster heeft daarbij gewezen op het belang van instandhouding van het groen in een stedelijke omgeving. Volgens verzoekster zijn er wel mogelijkheden om de boom te snoeien. De takken die tegen de gevels komen kunnen worden ingekort. Ook kunnen de onderste takken worden gesnoeid waardoor er geen dood hout meer uitvalt. Overigens mogen dood hout, schaduw en vogelpoep volgens verzoekster geen redenen zijn om een boom te kappen. Ten slotte geldt dat de boom wel degelijk een grote ecologische waarde heeft. Hij wordt bewoond door verschillende beschermde diersoorten, zoals Vlaamse gaaien, parkieten, mussen en gierzwaluwen.

2.4. De hiervoor genoemde omwonenden hebben een aan verzoekster tegengesteld belang. Zij willen dat de verlening van de kapvergunning gehandhaafd blijft, omdat zij, kort samengevat, overlast ervaren van de boom in de vorm van schaduw in hun tuinen, takken die de gevels raken en ophoping van houtmassa rondom de boom.

3. Inhoudelijke beoordeling

3.1. Ingevolge artikel 2, eerste lid, van de verordening is het verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders een houtopstand te vellen anders dan bij wijze van dunning.

3.2. Ingevolge artikel 5, eerste lid, van de verordening kunnen burgemeester en wethouders de vergunning slechts weigeren in het belang van de handhaving van het natuur-, landschaps, of stadsschoon of om andere redenen van milieubeheer.

3.3. De rechter stelt voorop dat uit de artikelen 2 en 5 van de verordening volgt dat verweerder bij de verlening van een kapvergunning beoordelingsvrijheid toekomt, zodat de rechter het resultaat van de afweging van belangen terughoudend heeft te toetsen.

3.4. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich op grond van het advies van de boomtechnisch adviseur van 13 juli 2009 en het advies van Pius Floris Boomverzorging Amsterdam van 25 maart 2010 in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de boom te groot is geworden voor de binnentuin waarin hij staat. Uit voormelde adviezen blijkt dat de te kappen zilverspar thans circa 15-18 meter hoog is en behoort tot één van de snelst groeiende naaldbomen, die tot 40 meter hoog kan worden. De boom staat echter in een vrij kleine binnentuin van een gesloten bouwblok. Gelet op de beperkte ruimte in deze binnentuin raken de takken van de zilverspar de gevels van de omliggende woningen. De top komt boven de daken uit. Voldoende aannemelijk is geworden dat zowel de onder- als bovengrondse groeiruimte van de boom beperkt is.

3.5. Verweerder heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter verder voldoende onderbouwd dat het snoeien van de boom geen alternatief is, mede omdat de boom niet vanaf het begin in vorm is gesnoeid. Gelet op de adviezen van de deskundigen zal het snoeien van de kroon evenals het opsnoeien van de boom leiden tot een topzware kroon, die instabiliteit van de boom tot gevolg heeft en daarmee tot gevaar kan leiden. Bovendien leidt het opsnoeien van de boom tot een nog snellere groei. Het snoeien van de takken zal een ontsierend effect hebben, mede omdat hiermee - zo blijkt ook uit de ter zitting getoonde foto's - (een deel van) de takken slechts aan de uiteinden groen zijn.

3.6. De rechter is verder niet gebleken dat het gebruik van de boom door vogels in die mate plaatsvindt dat verweerder een natuurwaarde aanwezig had moeten achten op grond waarvan de kapvergunning had moeten worden geweigerd. Daarbij is van belang dat er in de omgeving nog andere bomen blijven bestaan die in dat belang kunnen voorzien. De aanwezigheid van deze andere bomen en de opgelegde herplantplicht leiden de rechter eveneens tot het oordeel dat er niet in die mate sprake is van aantasting van de waarde van natuur- en stadsschoon dat verweerder, die mede rekening dient te houden met de belangen van andere omwonenden, de vergunning in redelijkheid had dienen te weigeren.

3.7. Gelet op de vorengaande overwegingen zal de rechter het beroep ongegrond verklaren. Hieruit volgt dat er geen aanleiding is voor het treffen van een voorlopige voorziening.

3.8. Zoals ter zitting ook besproken valt het verzoek van verzoekster om de door verweerder niet-ontvankelijk verklaarde bezwaarschriften van andere omwonenden ook in deze procedure te betrekken buiten de omvang van het onderhavige geschil.

3.9. Voor een proceskostenveroordeling of vergoeding van het griffierecht ziet de rechter geen aanleiding.

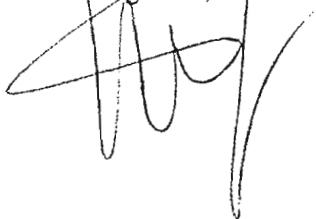
Beslissing

De voorzieningenrechter:

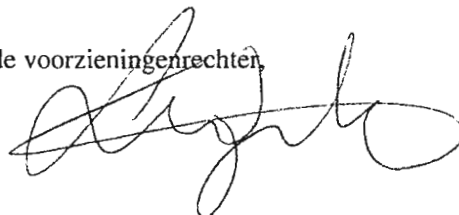
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.A.E. Wijnker, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. N. Abu Ghazaleh, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 22 september 2010.

de griffier,

de voorzieningenrechter

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak, voor zover deze betreft het oordeel in de hoofdzaak (reg.nr. AWB 10/3553 BESLU) kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State te 's-Gravenhage.

Afschrift verzonden op:
D: C
SB

22 SEP. 2010

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam